

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

A határozat száma: Pfv.I.21.030/2016/4.

A tanács tagjai: . Harter Mária a tanács elnöke
. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró
. Varga Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Léhmann György ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Szabó István Tamás Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Szabó István Tamás ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
a felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:
Óvárosi Törvényszék
42.Pf.638.771/2015/4.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
II. és III. Kerületi Bíróság
17.P.III.21.429/2013/23.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (kétszázézer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 1.067.400 (egymillió-hatvanhétezer-négyszáz) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2008. november 12-én megkötött „CHF alapú szabad felhasználású jelzáloghitelre egyenletes részletfizetéssel 6 hónapos kamatperiódussal” elnevezésű szerződés alapján 35.744 CHF (5.905.981 forintnak megfelelő összegű) kölcsönt nyújtott a felperesnek és a perben nem álló adóstársának. Az alperes a kölcsönt a folyósítás napján érvényes, az általa alkalmazott és a

hirdetményében hivatkozott számlakonverziós deviza vételi árfolyamon kiszámított CHF összegben tartotta nyilván. A kölcsön törlesztését CHF-ben kellett teljesíteni, más pénznemben való teljesítés esetén az alperes az általa az esedékesség napján alkalmazott, a hirdetményében hivatkozott számlakonverziós deviza eladási árfolyamon kiszámított CHF összeget fordított az éppen esedékessé vált kötelezettség teljesítésére. Az alperes a kölcsön ügyleti és késedelmi kamatát a kamatperiódus első napjától egyoldalúan megváltoztathatta, ha a jogszabályváltozás, a bankközi hitelkamatok, a jegybanki alapkamat, az állampapírok, illetve a pénzügyi kamatok és hozamok alakulásának változásai, az infláció mértékének, a fogyasztási árindex, az alperes forrás-, illetve hitelszámla-vezetési költségeinek változása, a hitelintézetek prudens működésére vonatkozó törvényi szabályok, valamint likviditási, jövedelmezőségi és eszköz-forrás menedzselési, jogszabályi vagy egyéb előírások ezt szükségessé teszik. A kölcsön teljes hiteldíj mutatója (a továbbiakban: THM) 8,14% volt. A felek szerződésének részét képezte a THM számításánál figyelembe nem vett költségeket, díjak összegét, illetve becslését tartalmazó melléklet. A szerződés VI. pontjában foglaltak értelmében az alperes azonnali hatállyal felmondhatta a kölcsönszerződést, ha a felperes és adóstársa súlyos szerződésszegést követett el; súlyos szerződésszegésnek minősült - továbbiak mellett - bármely 30 napon túli fizetési késedelem. Az alperes tájékoztatta a felperest és adóstársát a jelentős árfolyamkockázat lehetőségéről. A szerződésben nem szabályozott kérdésekre az üzletszabályzat és a hirdetmény rendelkezéseit kellett alkalmazni; a szerződés szerint a felperes és adóstársa megismerték az alperes üzletszabályzatának, hirdetményének rendelkezéseit, azokat magukra nézve kötelezőnek fogadták el.

A felperes és adóstársa a szerződés megkötésének napján a szerződésből eredő kötelezettségeiket illetően közjegyzői okiratba foglaltan egyoldalú kötelezettségvállaló (tartozást elismerő) nyilatkozatot tettek.

Az alperes 2011. augusztus 15-én a kölcsönszerződésben foglalt fizetési kötelezettség nem teljesítése, mint súlyos szerződésszegés miatt azonnali hatállyal felmondta a kölcsönjogviszonyt, és a közokirat záradékolásával 2012. július 9-én végrehajtást kezdeményezett a felperes ellen.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes a Pp. 369. § a) pontjára alapított keresetében az ellene indult végrehajtás megszüntetését kérte. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés c) és d) pontjaiba ütközik, semmis, mert nem tartalmazza az árfolyamrést mint költséget, és nem tartalmazza azon feltételeknek a részletes meghatározását sem, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható. Mindemellett tisztességtelen az a szerződéses rendelkezés, amely

szerint az alperes bármely kötelezettség nem teljesítése esetén felmondhatta a szerződést.

- [3] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta: érvényes szerződést kötött a felperessel és a felperes adóstársával, de ha alaposnak bizonyulna a kereset, nem érintené a szerződés egészének érvényességét, legfeljebb a végrehajtás korlátozására lenne lehetőség.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megszüntette a végrehajtást. Ítéletének indokolásában kifejtette: a kölcsönszerződés a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) és d) pontjaiba ütközik, semmis, mert nem tartalmazza az árfolyamrést mint költséget és a hiteldíj változtatásának részletes feltételeit. Utalt arra: az alperes nem adta át a felperesnek az üzletszabályzatát, ezért az nem képezi a szerződés részét. A szerződés egésze érvénytelen, melynek jogkövetkezménye a végrehajtás megszüntetése.

- [5] Az alperes fellebbezését elbíráló másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét és elutasította a keresetet. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes - a kölcsönszerződés VIII.13. pontjába foglalt nyilatkozata szerint - megismerte az alperes üzletszabályzatát, hirdetményét, és magára nézve kötelezőnek fogadta el. Az alperes az üzletszabályzatát az ügyfélfogadásra nyitva álló helyiségeiben, hirdetményben és elektronikus úton elérhetővé tette, az üzletszabályzatra nem vonatkozik az a jogszabályi rendelkezés, amely szerint az írásban megkötött szerződés eredeti példányát az ügyfélnek is át kell adni. Az alperes üzletszabályzata a felek szerződésének részévé vált. Rámutatott a másodfokú bíróság: az árfolyamrés miatti részleges érvénytelenséget, továbbá az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó szerződéses kikötés érvénytelenségét az időközbeni jogszabályalkotás (DH1 és DH2 tv.) és az ezen alapuló elszámolás orvosolta, emiatt a végrehajtás megszüntetése nem indokolt.

A peres felek szerződése értelmében az alperes bármely kötelezettség „nem teljesítése” esetén felmondhatta a szerződést, amely rendelkezés jogszabályba ütközik, emellett tisztességtelen is, mert az egyoldalú elállási joga [régi Ptk. 300.§ (1) bekezdés] helyett az egyoldalú felmondás jogának kikötése az alperes számára előnyt jelent. Ez azonban nem jelenti a szerződés egészének érvénytelenségét, hiszen az adott rendelkezés nélkül a szerződés teljesíthető, így nem ad alapot a végrehajtás megszüntetésére; egyébként is az alperes súlyos szerződésszegésre, a régi Ptk. 525.§ (1) bekezdés e) pontjára is alapította a felmondását.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[6] A jogerős ítélet ellen - hatályon kívül helyezése, a keresetének helyt adó határozat meghozatala iránt - a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

Azzal érvelt, hogy az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó szerződési feltétel semmis, a semmisség jogkövetkezménye az, hogy az érvénytelen ügyletre nem lehet jogot alapítani, a felek által célzott joghatások nem érhetők el. A tisztességtelen feltételek nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve és ha a szerződés a tisztességtelen feltételek kihagyásával is teljesíthető, a szerződés változatlan feltételekkel továbbra is köti a feleket. Vélelem szól amellett, hogy a fogyasztói szerződésben az egyoldalúan előre meghatározott, illetve az általános szerződési feltételt a felek egyedileg nem tárgyalták meg. Az egyoldalú módosítás alapján csak akkor lehetett volna a hátrányos körülményváltozások hatását áthárítani a fogyasztóra, ha ugyanezen körülmények kedvező változásait a fogyasztó javára értékelték volna. Ez nem történt meg, ezek a szerződési feltételek tisztességtelenek és érvénytelenek.

Okfejtése szerint az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó kikötés különösen akkor tisztességtelen (feltéve, hogy nem ütközik jogszabályba), ha a szerződésmódosítás esetére nem biztosítja a fogyasztó számára a felmondás jogát (felmondhatóság elve), a felmondás jogát az alperes nem biztosította, tisztességtelen, érvénytelen az alperesnek az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó szerződéses kikötésre.

Az alperes üzletszabályzatát nem ismerhette meg, az olyan általános szerződési feltételek között szereplő szerződési kikötés, amelyet a fogyasztó nem ismerhetett meg, nem válik a szerződés részévé. Ha az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó kikötés nem válik a szerződés részévé, a létre nem jött szerződési tartalom érvénytelen sem lehet; az ilyen kikötés tisztességtelensége ezért nem vizsgálható. Az általános szerződési feltétel csak akkor része az egyedi szerződésnek, ha a fogyasztóval szerződő fél lehetővé tette a fogyasztó számára annak megismerését. Ha ezt nem tette lehetővé a fogyasztóval szerződő fél, akkor a szerződés nem érvénytelen, hanem létre nem jöttnek tekintendő, hiszen a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. Az alaktság megsértésével kötött szerződés, ha jogszabály másként nem rendelkezik, semmis. Pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában köthet. A kölcsönszerződés létrejöttéhez éppen úgy szükséges a felek aláírása a kötelező írásbeliség folytán, mint az ingatlan adásvételi szerződéshez.

Változatlanul állította, hogy az általa alá nem írt üzletszabályzat esetében szóba sem kerülhet az, hogy az üzletszabályzat a kölcsönszerződés része lenne. Az alperes sem tudott felmutatni általa (felperes) aláírt általános szerződési feltételt. A régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) és d) pontjaiba ütköző szerződés teljes

egészében érvénytelen.

Hangsúlyozta: súlyos szerződésszegés esetén mondhatja fel a hitelező azonnali hatállyal a kölcsönt, a Ptk. meghatározza azokat az eseteket, amelyek megvalósulása esetén jogkövetkezményként lehet alkalmazni a felmondást, ennek hiányában a felmondás törvénybe ütköző és semmis. Fizetési késedelme esetén sem gyakorolhatta volna az alperes a felmondás jogát, mivel a Ptk. ennek más jogkövetkezményét határozza meg, hiszen a jogosult elállhat a szerződéstől. Az elállás a szerződést megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal felbontja, ilyenkor a már teljesített szolgáltatások visszajárnak. Az, hogy az alperes az egyoldalú elállás joga helyett a szerződés felmondásának jogát kötötte ki, számára előnyt jelentett, ez a szerződési feltétel nem csak jogellenes, hanem tisztességtelen is. Az alperes egyébként sem vette figyelembe a teherbíró képességét, túlságosan nagy mértékben állapította meg a hitellel leköthető jövedelem mennyiségét, túlértékelte a hitelképességét, ez vezetett oda, hogy jövedelme nem fedezte a törlesztőrészleteket.

A perben eljáró bíróságoknak hivatalból kellett észlelnie az általános szerződési feltétel érvénytelenségét, ha az érvénytelenség a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható; ezért is megalapozatlan és törvénysértő a jogerős ítélet és az azt megelőző elsőfokú ítélet is.

[7] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati költségének megfizetésére irányult. Rámutatott arra: a felperes az adott kölcsönszerződésbe foglalt nyilatkozatából is megállapíthatóan megismerte az üzletszabályzatot, lehetősége volt annak áttanulmányozására, a felperes a szerződés valamennyi oldalát aláírta. Szerződéses nyilatkozata értelmében az üzletszabályzatot, a hirdetményt megismerte, azokat magára nézve kötelezőnek fogadta el. Ebből következően neki kellene bizonyítania azon állítását, hogy e nyilatkozata nem felel meg a valóságnak. Ez a bizonyítás azonban azért is reménytelen, mert ezen dokumentumokat valamennyi bankfiókban közzétették.

A szerződés lényeges és egyedi feltételeire a felperesnek nem csak befolyása volt, de azokat a felperes igényei szerint határozták meg. A felperes finanszírozási igénye és az általa vállalt futamidő alapján számították ki a törlesztőrészleteket, figyelemmel a kamatra, amelyet a felperes által választott konstrukció tartalmazott. A régi Ptk. 205/C.§-a úgy rendelkezik, hogy ha az általános szerződési feltétel és a szerződés más feltétele egymástól eltér, az utóbbi válik a szerződés részévé, így amennyiben bármely általános szerződési feltétel el is tért volna a szerződés valamely olyan rendelkezésétől, amelyet a szerződő felek kétséget kizáróan egyedileg megtárgyaltak, az akkor sem eredményezhetné a szerződés teljes érvénytelenségét, ebből következően a végrehajtás megszüntetésének sem lenne alapja.

A DH2 törvény alapján készített felülvizsgált elszámolás ténye nem vitatható, ebből következően is egyértelmű, hogy a felperesnek tartozik, és a tartozás már fennállt a felmondás időpontjában is. A felmondás jogszerűségét nem a lejárt tartozás összege, hanem a lejárt tartozás ténye alapozza meg.

A kölcsönszerződést a felperes súlyos szerződésszegése, a törlesztőrészletek megfizetésének elmulasztása miatt mondta fel szabályszerűen, közjegyzői okiratba foglaltan, nem mondta volna fel a kölcsönjogviszonyt, ha a felperesnek nincs tartozása.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A Kúria a jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállást annyiban pontosítja, hogy a kölcsönszerződés VI. pontjában foglaltak értelmében az alperes azonnali hatállyal felmondhatta a kölcsönszerződést, ha a felperes és adóstársa „súlyos” szerződésszegést követett el. Súlyos szerződésszegésnek minősült - továbbiak mellett - bármely fizetési kötelezettség annak esedékességétől számított 30 napon belüli nem teljesítése, azaz a felmondás alapjául nem bármely kötelezettség nem teljesítése szolgált, hanem súlyos szerződésszegés, amely lehetett bármely fizetési kötelezettség nem teljesítése.

[9] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Pp. 270.§ (2) bekezdésében és a 275.§ (3) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

Az adott esetben a jogerős ítéleti döntés nem jogszabálysértő, a Kúria egyetért annak helyes indokaival is, azokat megismételni nem kívánja és csupán a felülvizsgálati kérelem többirányú érvelése kapcsán mutat rá az alábbiakra:

[10] A perbeli, 120 hónapos futamidejű kölcsönszerződés megkötésével tartós jogviszony jött létre a peres felek között, tartós jogviszony esetében számolni lehet a szerződéses jogviszonyt érintő változások lehetőségével. Ezt tekintetbe véve nem jogellenes, ha a szerződő felek abban állapodnak meg, hogy a szerződéskötést követően bekövetkező változások miatt bármelyik szerződő fél - akár egyoldalúan is - módosíthatja a szerződést, amely módosítás nem biztos, hogy kedvezőtlen a másik fél számára. Tartós jogviszony esetén tehát a módosítás lehetőségének kikötése nem jogellenes, de nem is tisztességtelen. Amellett, hogy a szerződő felek megállapodhatnak a szerződésmódosítás lehetőségében, adott feltételek fennállása esetén a bíróság is módosíthatja a szerződést (rég. Ptk. 241.§).

A keresetben sérelmezett egyoldalú szerződésmódosításból eredő problémákat a DH1 és a DH2 törvények utóbb rendezték: a kamat, a költség és bármely díj egyoldalú módosítása esetén külön eljárásra tartozott az ezzel összefüggésben felmerült jogvita rendezése (melyre feltehetően a peres felek esetében is sor került). Tekintettel arra, hogy a kamat, a költség és bármely díj egyoldalú módosítása külön eljárásra tartozott, erre a kérdésre jelen perben visszatérni nem lehet.

[11] A peres felek kölcsönszerződése tartalmazta az arra vonatkozó esetkörök megjelölését, hogy az alperes mikor mondhatta fel azonnali hatállyal a szerződést; a felperes azt sérelmezte, hogy a kikötések egyoldalúak: a kölcsönszerződés nem biztosított felmondási lehetőséget részére, mint adós részére. Ennek kapcsán arra mutat rá a Kúria, hogy az alperes (hitelező) azonnali hatályú felmondását megalapozó esetek felsorolásának a felperesre (adósra) nézve garanciális okai is voltak, hiszen így a felperes tisztában volt azzal: milyen magatartást kell tanúsítania annak érdekében, hogy elkerülje az azonnali hatályú felmondást. A peres felek említett tartalmú megállapodása egyébként nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a felperes adott esetben gyakorolhassa az őt megillető jogokat, köztük a felmondás jogát. Megjegyzi a Kúria, hogy a jelen perben a felperes maga sem hivatkozott arra, hogy az alperes megszegte volna a kölcsönszerződést (amely a felperes álláspontja szerint létre sem jött érvényesen).

[12] A felperes a kölcsönszerződés VIII.13. és 14. pontjaiban, továbbá az egyoldalú kötelezettségvállalását tartalmazó közjegyzői okiratban elismerte, hogy az alperes üzletszabályzatának, hirdetésményének rendelkezéseit megismerte, azokat magára nézve kötelezőnek elfogadta, továbbá az üzletszabályzat és a hirdetmény az egyedi szerződés részét képezi. Töretlen a bírósági gyakorlat abban, hogy a hitelintézet üzletszabályzatát, hirdetésményét a hitelintézettel szerződést kötő félnek nem kell aláírnia, a hitelintézetnek azokat nem kell a szerződéshez csatolnia, elegendő, ha a vele szerződő fél számára papír alapon vagy online formában hozzáférhetővé teszi. Erre vonatkozóan is helytálló, kiegészítést sem igényel a másodfokú bíróság indokolása.

[13] A régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) és d) pontjai szerinti érvénytelenség körében az árfolyamrésre, mint költségre és az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségére vonatkozó szerződéses kikötések érvénytelenségének problémáit időközben a DH1 és a DH2 törvények rendezték. Az e törvényeken alapuló, külön eljárásra tartozó elszámolás miatt e kérdések már nem képezik a jelen per tárgyát.

[14] A felperes sérelmezte, hogy elállás helyett az azonnali hatályú

felmondás kikötése az alperesnek egyoldalú előnyt biztosít, emiatt tisztességtelen. A peres felek valóban szerződésükbe foglalták, hogy az alperes mikor mondhatja fel azonnali hatállyal a kölcsönszerződést, azonban hitel- és kölcsönszerződés esetén (így a jelen perbeli esetben is) az azonnali hatályú felmondás lehetőségét a hitelező alperes számára jogszabály rendelkezései: a régi Ptk. 525.§ (1)-(2) bekezdései biztosították. A felek kölcsönszerződésének VI. része a régi Ptk. említett rendelkezéseivel összhangban részletezte az azonnali hatályú felmondás okait, ezek körében azt is, hogy a szerződő felek mit tekintsenek a régi Ptk. 525.§ (1) bekezdés e) pontjában említett „súlyos” fokú szerződésszegésnek. Mindezekre a felperes tartozáselismerését tartalmazó közjegyzői okirat is utalt. A régi Ptk. 525.§ (1) bekezdés e) pontjában foglaltak értelmében a hitelező azonnali hatállyal felmondhatta a kölcsönszerződést, ha az adós „más súlyos szerződésszegést követett el”; a kölcsönszerződés VI.2. pontja szerint súlyos szerződésszegésnek minősül, ha a felperes bármely fizetési kötelezettségét, annak esedékességétől számított 30 napon belül nem teljesíti. A [11] pontban is kifejtettekre figyelemmel: a felperes javát is szolgáló garanciális szabály, nem tisztességtelen és nem jogszabályellenes annak meghatározása a kölcsönszerződésben, hogy a szerződő felek mit tartanak „súlyos” szerződésszegésnek. A felperes a VI.2. pontban foglaltak alapján tisztában volt azzal, hogy a felvett kölcsön visszafizetési kötelezettségének elmulasztása súlyos szerződésszegésnek minősül, ha fenn kívánja tartani a jogviszonyt, nem eshet 30 napon túli késedelembe.

[15] A felperes hitelképességével és annak vizsgálatával kapcsolatos felülvizsgálati érveket illetően hangsúlyozza a Kúria: erre irányuló kereseti kérelem hiányában sem az első-, sem a másodfokú eljárásnak nem volt tárgya, hogy a hitelbírálat körültekintő volt-e, a jogerős ítélet pedig csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely a megelőző eljárásoknak is tárgya volt [Pp. 270.§ (2) bekezdés]. Ezért csupán megjegyzi a Kúria: a perben nem merült fel arra utaló adat, hogy az alperes rosszul mérte volna fel a felperes hitelképességét, de ha a felperes már a szerződés megkötéskor tudta, hogy nem képes a törlesztőrészek fizetésére, és ennek ellenére kezdeményezte a szerződés megkötését, felmerül a felperes felróható magatartásának kérdése, melyre előnyök szerzése érdekében nem hivatkozhat [rég Ptk. 4.§ (4) bekezdés].

[16] Az általános szerződési feltételek érvénytelenségének hivatalból történő vizsgálata sem merült fel az első- és a másodfokú eljárásban, ebből következően - egyezően a [15] pontban kifejtettekkel - nem képezheti a felülvizsgálati eljárás tárgyát sem. A bíróságnak hivatalból csak a nyilvánvaló semmisséget kell észlelnie, a felperes keresetében nem is utalt arra, hogy az

általános szerződési feltételek valamely kikötése érvénytelen lehetne, ez a kérdés felmerülne. Megjegyzi a Kúria: abban az esetben, ha érvénytelen is lenne valamely általános szerződési feltétel, az adott kikötés érvénytelensége még nem jelentené feltétlenül azt, hogy a szerződés egésze megdőljön és emiatt a végrehajtást meg kell szüntetni.

[17] A Mindezekre figyelemmel a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján - indokolásbeli pontosítással és kiegészítéssel - hatályában fenntartotta.

Záró rész

[18] A Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes viseli a saját felülvizsgálati költségét és köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely költség az alperes képviselőjét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjának összege. A Kúria a munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1), (5) és (6) bekezdésiben foglaltakra figyelemmel állapította meg, arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A felperes illetékfeljegyzési jogban részesült, a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59.§ (1) bekezdésében, valamint a 74.§ (3) bekezdésére figyelemmel irányadó, a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 13.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján a lakóhelye szerint illetékes állami adóhatóság felhívására.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. február 22.

Dr. Harter Mária s.k.. Mocsár Attila Zsolt s.k.. Varga Edit s.k.
a tanács elnöke

előadó bíró

bíró